

Sesijas dokuments

B8-0146/2016 }
B8-0169/2016 }
B8-0170/2016 }
B8-0177/2016 }
B8-0178/2016 } RC1

3.2.2016

KOPIĢS REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts saskaņā ar Reglamenta 123. panta 2. un 4. punktu

nolūkā aizstāt rezolūcijas priekšlikumus, kurus iesniedza šādas grupas:

ECR (B8-0146/20)
ALDE (B8-0169/20)
Verts/ALE (B8-0170/20)
PPE (B8-0177/20)
S&D (B8-0178/20)

par stāvokli Lībijā
(2016/2537(RSP))

Elmar Brok, Cristian Dan Preda, Andrej Plenković, Mariya Gabriel, David McAllister, Tunne Kelam, Michael Gahler, Barbara Matera, Daniel Caspary, Davor Ivo Stier, Roberta Metsola, Kinga Gál, Adam Szejnfeld, Traian Ungureanu, Lorenzo Cesa, Dariusz Rosati, Lara Comi, Tokia Saïfi, Arnaud Danjean, Milan Zver, Andrey Kovatchev

PPE grupas vārdā

Victor Boștinaru, Ana Gomes, Richard Howitt, Pier Antonio Panzeri, Zigmantas Balčytis, Hugues Bayet, Brando Benifei, José Blanco López, Vilija Blinkevičiūtė, Biljana Borzan, Andrea Cozzolino, Andi Cristea, Nicola Danti, Viorica Dăncilă, Isabella De Monte, Doru-Claudian Frunzulică, Eider Gardiazabal Rubial, Elena Gentile, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Neena Gill, Michela Giuffrida, Maria Grapini, Theresa Griffin,

RC\1085704LV.doc

PE576.505v01-00 }
PE576.530v01-00 }
PE576.531v01-00 }
PE576.538v01-00 }
PE576.539v01-00 } RC1

Enrique Guerrero Salom, Sylvie Guillaume, Sergio Gutiérrez Prieto, Cătălin Sorin Ivan, Liisa Jaakonsaari, Afzal Khan, Jeppe Kofod, Javi López, Costas Mavrides, Marlene Mizzi, Alessia Maria Mosca, Victor Negrescu, Momchil Nekov, Demetris Papadakis, Emilian Pavel, Vincent Peillon, Pina Picierno, Tonino Picula, Kati Piri, Miroslav Poche, Liliana Rodrigues, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Daciana Octavia Sârbu, Olga Sehnalová, Monika Smolková, Renato Soru, Tibor Szanyi, Claudia Tapardel, Marc Tarabella, István Ujhelyi, Elena Valenciano, Josef Weidenholzer, Nicola Caputo

S&D grupas vārdā

Charles Tannock, Mark Demesmaeker, Angel Dzhambazki, Raffaele Fitto, Ruža Tomašić, Jana Žitňanská, Arne Gericke, Anna Elżbieta Fotyga, Ryszard Antoni Legutko, Ryszard Czarnecki, Jadwiga Wiśniewska, Karol Karski, Kosma Złotowski, Tomasz Piotr Poręba, Beatrix von Storch

ECR grupas vārdā

Pavel Telička, Nedzhmi Ali, Petras Auštrevičius, Beatriz Becerra Basterrechea, Dita Charanzová, Marielle de Sarnez, Gérard Deprez, Martina Dlabajová, José Inácio Faria, Marian Harkin, Filiz Hyusmenova, Ivan Jakovčić, Petr Ježek, Ilhan Kyuchyuk, Valentinas Mazuronis, Louis Michel, Javier Nart, Norica Nicolai, Urmas Paet, Jozo Radoš, Frédérique Ries, Marietje Schaake, Jasenko Selimovic, Ivo Vajgl, Johannes Cornelis van Baalen, Hilde Vautmans, Paavo Väyrynen, Renate Weber

ALDE grupas vārdā

Barbara Lochbihler

Verts/ALE grupas vārdā

Eiropas Parlamenta rezolūcija par stāvokli Lībijā (2016/2537(RSP))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Lībiju, jo īpaši 2011. gada 15. septembra rezolūciju¹, 2012. gada 22. novembra rezolūciju², 2014. gada 18. septembra³ un 2015. gada un 15. janvāra rezolūciju⁴,
- ņemot vērā Padomes 2013. gada 22. maija Lēmumu 2013/233/KĀDP par Eiropas Savienības Integrētas robežu pārvaldības palīdzības misiju Lībijā (*EUBAM Libya*),
- ņemot vērā lēmumu 2015. gada 18. maijā uzsākt ES *NAVFOR MED* operāciju *Sophia* nolūkā identificēt, pārtvert un iznīcināt kuģus un citus līdzekļus, ko izmanto vai par kuriem ir aizdomas, ka tos izmanto cilvēku kontrabandisti un tirgotāji;
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces / Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP) *Federica Mogherini* 2015. gada 30. aprīļa, 26. un 27. maija, 30. jūnija, 12. jūlija 17. augusta, 13. un 22. septembra, 9. oktobra, 19. un 26. novembra un 2016. gada 7., 11. un 18. janvāra paziņojumu,
- ņemot vērā Padomes 2016. gada 18. janvāra secinājumus par Lībiju,
- ņemot vērā Lībijas politisko vienošanos, kas tika parakstīta 2015. gada 17. decembrī Skhiratā, Marokā,
- ņemot vērā 2015. gada 13. decembra Romas ministru sanāksmes kopīgo paziņojumu par Lībiju, ko apstiprināja Alžīrija, Ķīna, Ēģipte, Francija, Vācija, Itālija, Jordānija, Maroka, Krievija, Katara, Saūda Arābija, Spānija, Tunisija, Turcija, Apvienotie Arābu Emirāti, Apvienotā Karaliste, Amerikas Savienotās Valstis, Eiropas Savienība, Apvienoto Nāciju Organizācija, Arābu valstu līga un Āfrikas Savienība,
- ņemot vērā ANO Drošības padomes rezolūciju Nr. 2259 (2015) par stāvokli Lībijā, kas vienbalsīgi pieņemta 2015. gada 23. decembrī,
- ņemot vērā Parlamenta 2015. gada 9. jūlija rezolūciju par Eiropas kaimiņattiecību politikas pārskatīšanu⁵,
- ņemot vērā Lībijas cilšu valsts konferencē, kura notika 2011. gada jūlijā Tripolē un kurā tika aicināts pieņemt tiesību aktu par vispārēju amnestiju, lai izbeigtu pilsoņu karu,
- ņemot vērā politisko līderu un aktīvistu sanāksmi 2015. gada 11. martā Alžīrā,
- ņemot vērā Alžīrijas, Francijas, Vācijas, Itālijas, Marokas, Spānijas, Tunisijas, Apvienoto

¹ OV C 51 E, 22.2.2013., 114. lpp.

² OV C 419, 16.12.2015., 192. lpp.

³ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0028.

⁴ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0010.

⁵ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0272.

Arābu Emirātu, Apvienotās Karalistes un Amerikas Savienoto Valstu valdību sniegto paziņojumu par atbalstu Lībijas nacionālās saskaņas valdībai (NSV),

- ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. un 4. punktu,
- A. tā kā Kadafi diktatūras laikā Lībija bija lielākais arsenāls Vidusjūras dienvidu piekrastes reģionā un kopš šā diktatora krišanas tā ir kļuvusi par ievērojamu nelikumīgas ieroču tirdzniecības un kontrabandas avotu un piegādes zonu visiem teroristiem un ekstrēmistiem Sāhelas apgabalā (Mali, Nigēra, Nigērija), kā arī opozīcijas kustībām Sudānā, Čadā un Sīrijā;
- B. tā kā tā dēvētā "arābu pavasara" ietvaros Lībijas iedzīvotāji 2011. gada februārī izgāja ielās un sākās deviņus mēnešus ilgs civilais konflikts; tā kā NATO atbalstīja nemierniekus, kas saskārās ar vispārējām valsts īstenotām represijām, un šis atbalsts bija izšķirošs Kadafi režīma gāšanai;
- C. tā kā Lībijas sabiedrība vienmēr — pirms un pēc valsts apvērsuma — bijusi organizēta, pamatojoties uz cilšu sistēmu; tā kā etnisko identitāšu (arābu vairākums, berberu, tubu un tuaregu minoritātes) veidotām cilšu aliansēm ir būtiska nozīme mūsdienu Lībijas nemieros;
- D. tā kā daudzus kaujiniekus, kas cīnījās pret Kadafi, iefiltrēja islāmisti, kas pakāpeniski pārņēma virsroku un no kuriem daži bija svarīga loma šajā konfliktā; tā kā attiecīgajās ANO Drošības padomes rezolūcijās *Daesh*, *Ansar Al Sharia* un *Al Qaeda* (tās visas darbojas arī Lībijas teritorijā) tiek klasificētas kā teroristu organizācijas;
- E. tā kā 2012. gada augustā NPP nodeva varu Vispārējam nacionālajam kongresam (VNK) — vēlētam parlamentam, kas gatavojās izraudzīties valsts vadītāja pienākumu pagaidu izpildītāju; tā kā 2014. gada jūnijā vēlētaji VNK aizstāšanai izraudzījās jaunu parlamentu kā Pārstāvju Palātu (PP), kura pārcēlās uz Tobruku; tā kā drīz pēc tam bijušais VNK, kurā dominēja "Musulmaņu brālība", sapulcējās no jauna un izraudzījās savu premjerministru, apstrīdot PP pilnvaras karadarbības laikā, kad tika pārņemta kontrole pat pār galvaspilsētu Tripoli; tā kā abas karojošās puses saņem atbalstu no ārējiem spēkiem, jo īpaši Ēģiptes, Saūdu Arābijas un Apvienotajiem Arābu Emirātiem, kas iestājas par PP pusi (Tobrukā), un Turcijas un Kataras, kas nostājušās jaunā VNK (Tripolē) pusē;
- F. tā kā kopš 2014. gada augusta šīs abas politiskās struktūras (starptautiskās sabiedrības atzītā PP Tobrukā un jaunais pašpasludinātais VNK Tripolē) pretendē uz valsts pārvaldīšanu un abām ir vairāku tādu smagi bruņotu kaujinieku atbalsts, kuri saistīti ar reģioniem, pilsētām un ciltīm, kur ir dažādi apstākļi;
- G. tā kā politisko vakuumu un stabilas valdības trūkumu izmanto *Daesh*, kā sastāvā ietilpst ārvalstnieki un Lībijas teroristi, kas ir atgriezušies savā valstī pēc cīņām Irākā un Sīrijā; tā kā šīs personas, kas atgriežas kopā ar citu valstu džihādīstiem, 2014. gada novembrī ir sagrābušas Dernas pilsētu austrumos no Bengāzī un ir zvērējušas uzticību *Daesh*; tā kā kopš tā laika šie spēki vai to sabiedrotie ir kļuvuši aktīvi gandrīz gar visu piekrasti no Dernas līdz Tripolei, tostarp Beidā, Bengāzī, Adždābijā, Abu Kurīnā un Misrātā, pilnībā kontrolējot teritoriju vairāk nekā 200 km rādiusā ap Sirtu, un tām ir arī treniņbāze uz

rietumiem no Tripoles Tunisijas robežas tuvumā; tā kā *Daesh* ir uzsākusi vietējo terora kampaņu ar galvu nociršanu, apšaudēm un bumbu uzspridzināšanu, vienlaikus paplašinot savu teritoriju, ir pārņēmusi savā kontrolē autoceļu un var kavēt austrumu–rietumu savienojumus;

- H. tā kā Lībija ir kļuvusi par mājvietu lielākajiem *Daesh* spēkiem ārpus Tuvajiem Austrumiem un par *Daesh* placdarmu Vidusjūras dienvidu krastā, radot kaimiņvalstīm Sāhelas un Sahāras reģionā, kā arī Eiropai visbīstamāko apdraudējumu ar teroristu darbībām;
- I. tā kā *Daesh* ir veikusi nozīmīgus uzbrukumus galvenajām naftas iekārtām Lībijā ar mērķi papildināt tās tā dēvēto "kara kasi" un kopš 2016. gada 4. janvāra kontrolēt milzīgās naftas iekārtas valsts austrumos pie *al-Sidra*, *Ras Lanuf* un *Marsa al-Brega*, tādējādi graujot galveno infrastruktūru, kas ir Lībijas saimniecisko resursu pamatā, un apdraudot būtiskus ieņēmumus valsts atjaunošanai;
- J. tā kā Lībija, kopš tā slīgst anarhijā, arvien vairāk kļūst par cilvēku tirdzniecības tranzīta zemi, kuri dodas uz Eiropas dienvidu robežām; tā kā Lībija joprojām uzņem simtiem tūkstošu dažādu tautību migrantu un patvēruma meklētāju, un daudzi no viņiem dzīvo traģiskos apstākļos un tādējādi kļūst par iedzīvošanās objektu kontrabandistiem;
- K. tā kā visā valstī turpina pasliktināties stāvoklis cilvēktiesību jomā, jo cilvēku patvaļīga aizturēšana, nolaupīšana, nelikumīga nogalināšana un spīdzināšana ir traģiska realitāte un tiek īstenota vardarbība pret žurnālistiem, amatpersonām, politiskajiem aktīvistiem un cilvēktiesību aizstāvjiem; tā kā 2011. gada 26. februārī ANO Drošības padome vērsās pie Starptautiskās Krimināltiesas ar prasību izskatīt stāvokli Lībijā; tā kā Starptautiskās Krimināltiesas kompetencē ir valstī izdarīto starptautisko cilvēktiesību pārkāpumu izmeklēšana un vainīgo saukšana pie atbildības; tā kā 2011. gada 27. jūnijā Starptautiskā Krimināltiesā izdeva apcietinājuma orderus par Muamara Kadafi un Saifa al Islāma Kadafi apcietināšanu un tā kā pārējās aizdomās turētās personas neatrodas tiesas apcietinājumā; tā kā Lībijas iestādes ir uzstājušas, lai šīs personas tiktu tiesātas Lībijas iekšējās tiesību sistēmas ietvaros,
- L. tā kā Lībijas dialoga politiska risinājuma rašanā ir iesaistījušies nozīmīgi Lībijas demokratizācijas procesa dalībnieki, tostarp Pārstāvju Palātas, Vispārējā nacionālā kongresa un Pārejas perioda nacionālās padomes locekļi; tā kā citas neatkarīgas ieinteresētās personas, piemēram, pašvaldības, politiskās partijas, cilšu vecākie un sieviešu organizācijas devušas ieguldījumu, lai veicinātu patiesu izlīgumu;
- M. tā kā Lībijas politiskās vienošanās mērķis ir nodrošināt Lībijas tautas demokrātiskās tiesības, izveidot vienprātības valdību, pamatojoties uz varas dalīšanas principu, un nodrošināt pilnvaras valsts iestādēm, piemēram, NSV; tā kā, ņemot vērā problēmas, ar kurām saskaras Lībija, nedrīkst kavēties, veidojot NSV, kas nesīs labumu visiem Lībijas iedzīvotājiem un radīs pamatu mieram, stabilitātei, atjaunošanai un attīstībai valstī;
- N. tā kā Lībijas Pārstāvju Palāta (Tobrukā) 2016. gada 25. janvārī noraidīja ANO atbalstīto vienotības valdību, tomēr apstiprinot Lībijas politisko vienošanos, kas nodrošina pamatu politiskās pārejas procesam valstī;

- O. tā kā droša un politiski stabila Lībija ir absolūti nepieciešama ne tikai Lībijas iedzīvotājiem, bet arī drošībai visā reģionā un Eiropas Savienībā,
1. atzinīgi vērtē ANO atbalstīto Lībijas politisko vienošanos, kas tika parakstīta 2015. gada 17. decembrī, pilnībā atbalsta Prezidentūras padomi un pauž atzinību ANO ģenerālsekretāra īpašajam pārstāvim *Martin Kobler* par viņa ļoti grūto darbu;
 2. pauž nožēlu par to, ka Pārstāvju Palāta Tobrukā noraidījusi pirmo priekšlikumu vienotai valdībai; aicina divas galvenās Lībijas struktūras apstiprināt šo risinājumu, kas ir viens no galvenajiem soļiem, lai īstenotu Lībijas politisko vienošanos un atbilst vēlmei nostāties uz miera un stabilitātes ceļa valstī un aizstāvēt visus Lībijas iedzīvotājus; mudina PP Tobrukā un tās Prezidentūru izrādīt gatavību kompromisiem un turpināt diskusijas par ministru kabineta sarakstu, lai apstiprinātu NSV, kā tas paredzēts Lībijas politiskās vienošanās dokumentā;
 3. atzīs un atbalstīs NSV, kuru izveido, Lībijas pusēm vienprātīgi vienojoties, kā vienīgo likumīgo Lībijas valdību; uzsver to, ka Lībija ir uzņēmusies atbildību par politisko procesu, un to, cik svarīgi ir tai arī turpmāk būt iekļautai, tostarp izmantojot cilšu padomju konstruktīvu iesaistīšanu, sieviešu un pilsoniskās sabiedrības pozitīvu līdzdalību un vērtīgo ieguldījumu, ko devuši politiskie un vietējie dalībnieki, lai laikus grozītu un pieņemtu konstitūciju, kurā ir ņemta vērā demokrātija, cilvēktiesības un pilsoniskās brīvības;
 4. aicina starptautisko sabiedrību, ANO, ES, ĀS un Arābu valstu līgas dalībvalstis būt gatavām atbalstīt Lībijas iedzīvotājus to centienos veiksmīgi īstenot vienošanos; sagaida, ka dalībvalstis un starptautiskās organizācijas uzturēs oficiālu saziņu tikai ar Lībijas politiskās vienošanās pusēm; aicina ES noteikt sankcijas, piemēram, ieceļošanas aizliegumu un aktīvu iesaldēšanu pret personām un organizācijām, kas boikotē Lībijas politisko vienošanos;
 5. pauž nožēlu par pastarpināto karu starp ārvalstu sunnītus pārstāvošām pusēm; aicina reģionālos dalībniekus atturēties no darbībām, kas varētu pastiprināt šķelšanos un graut pāreju uz stabilu, iekļaujošu un demokrātisku Lībiju un kuras varētu destabilizēt kaimiņvalstis; apstiprina savu stingro apņemšanos atbalstīt Lībijas suverenitāti, neatkarību un teritoriālo integritāti, kā arī pāreju uz demokrātiju;
 6. nosoda *Daesh* destabilizējošos teroristiskos uzbrukumus, kas vērsti pret Lībijas tautu, tostarp minoritātēm, kā arī naftas infrastruktūrām, kas atrodas *al-Sidra* un *Ras Lanuf*, un jebkādas mēģinājumus izjaukt stabilizācijas procesu valstī; aicina izveidot starptautisku koalīciju, lai novērstu Lībijā aizvien lielāko *Daesh* klātbūtni, kas destabilizē valsti un apdraud ne tikai kaimiņos esošās Sāhelas un Sahāras valstis, bet arī ES;
 7. uzsver, ka Lībijas vāji noteiktās robežas un centrālās politiskās kontroles trūkums ir ievērojami veicinājis ieroču izplatīšanu un tirdzniecību, kā arī Lībijas un ārvalstu bruņotu grupējumu brīvu pārvietošanos; ir nobažījies par to, ka konflikts Lībijā ietekmē drošību tiešajās kaimiņvalstīs, īpaši Ēģiptē un Tunisijā, kā arī Alžīrijā; uzskata, ka ES būtu jāizmanto kopējās drošības un aizsardzības politikas (KDAP) un citās politikas jomās, piemēram, tirdzniecības un sadarbības jomā, paredzētie diplomātijas un ārpolitikas

RC\1085704LV.doc

PE576.505v01-00 }
PE576.530v01-00 }
PE576.531v01-00 }
PE576.538v01-00 }
PE576.539v01-00 } RC1

instrumenti, lai mudinātu Tuvo Austrumu un Ziemeļāfrikas reģiona valstis konstruktīvi iesaistīties Lībijā notiekošajā pārejas procesā;

8. uzskata, ka ekonomikas atveseļošana ir nozīmīgs solis Lībijas pārejai uz demokrātiju; pilnībā atbalsta Lībijas jaunās iestādes to cīņā pret teroristiem, lai nedrošinātu nepieciešamo aizsardzību Lībijas tautai un būtiskām ekonomikas infrastruktūrām;
9. atgādina par parlamentārās dimensijas galveno nozīmi attiecībā uz šīs krīzes politisku risinājumu; uzsver, ka Eiropas Parlamenta struktūrvienības un tā deputāti var dalīties pieredzē ar Lībijas pārstāvjiem, lai atbalstītu viņus, rīkojot iekļaujošu politisko dialogu;
10. pauž lielas bažas par migrantu, patvēruma meklētāju un bēgļu likteni Lībijā, jo viņu jau tā nepanesamā situācija turpina pasliktināties; prasa ANO Augstā komisāra bēgļu jautājumos biroja (*UNHCR*) plašāku iesaistīšanu ANO centienu koordinēšanā; aicina ES un tās dalībvalstis efektīvi risināt migrācijas un bēgļu plūsmas no Ziemeļāfrikas, jo īpaši no Lībijas, pieaugošās problēmas; aicina Lībijas varas iestādes un grupējumus nodrošināt piekļuvi no ārpuses aizturēšanas iestādēm, jo īpaši tām, kurās atrodas migranti;
11. aicina Komisiju un Eiropas Ārējās darbības dienestu koordinēt dalībvalstu rīcību Lībijā un mērķtiecīgi atbalstīt valsts veidošanu un institucionālo attīstību, un kopā ar dalībvalstīm, ANO, NATO un reģionālajiem partneriem palīdzēt reformu veikšanā drošības sektorā un veidot NSV kontrolē efektīvu valsts armiju un policijas spēkus, kas spētu kontrolēt visu Lībijas teritoriju un tās ūdeņus, kā arī aizsargāt tās robežas; uzsver, ka Eiropas Savienībai par prioritāti būtu jāuzskata arī palīdzība Lībijas tiesu sistēmas reformēšanā, kā arī palīdzība citās jomās, kas ir svarīgas demokrātiskās pārvaldības īstenošanai;
12. atbalsta ES *NAVFOR MED* operāciju *Sophia*, ar ko cenšas rast risinājumu migrācijas krīzei, kā arī vērsas pret kontrabandistiem, kuri migrantus ļaunprātīgi izmanto; atgādina, ka minētās operācijas sekmīga īstenošana ir tieši saistīta ar politiskā dialoga ilgtspēju Lībijā un nepieciešamību atjaunot valstī mieru un stabilitāti; prasa panākt vienošanos ar NSV, kas ļautu ES misijai veikt nepieciešamās operācijas Lībijas teritoriālajos ūdeņos;
13. augstu vērtē to, ka ES ir jau sagatavojusi pieejamu EUR 100 miljonus vērtu pasākumu kopumu un ir gatava piedāvāt tūlītēju atbalstu jomās, kuru prioritāte tiks noteikta kopā ar jauno Lībijas NSV, tiklīdz tā būs izveidota; aicina ES un ANO plānot atbalstu valsts veidošanai, drošībai un miera uzturēšanai, kā arī apmācībai par reaģēšanas spēju īstenošanu ārkārtas situācijās un katastrofu gadījumā, cilvēktiesību ievērošanu un tiesiskumu;
14. aicina dalībvalstis nevis rīkoties individuāli, bet atbalstīt PV/AP visaptverošas stratēģijas formulēšanā, koordinācijā ar ANO Atbalsta misiju Lībijā (*UNSMIL*) un Lībijas iestādēm un atbalstīt pārejas procesu un Lībijas jauno valdību; uzskata, ka drošības sektora reforma un atbrūnošanas procesa, demobilizācijas un reintegrācijas programmas ir valsts prioritātes, un aicina Komisiju, PV/AP un dalībvalstis būt gatavām, lai sniegtu nepieciešamo palīdzību šajās jomās, jo to prasīs jaunā valdība;
15. uzsver, ka ir svarīgi, lai starptautiskā sabiedrība palielinātu finansējumu humānajai palīdzībai, apmierinot to cilvēku vissteidzamākās vajadzības, kurus ir smagi skāris Lībijā notiekošais konflikts; uzsver nepieciešamību piešķirt līdzekļus, lai palīdzētu humānās

palīdzības organizācijām labāk izvērtēt situāciju un uzlabot spēju apmierināt uz vietas konstatētās vajadzības; aicina dalībvalstis pildīt savas saistības attiecībā uz ES Ārkārtas trasta fondu Āfrikā;

16. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Savienībai Vidusjūrai, Arābu valstu līgai, Āfrikas Savienības padomei un ANO ģenerālsekretāram.